Dosarul nr.2-3449/24
2-24026004-12-2-06032024-1

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

13.03.2025 mun.Chişinău

Judecătoria Chişinău, sediul Centru,
Instanța de judecată în componența:
Președintă de şedinţă, judecător Liudmila Holevițcaia,
Grefier Cristina Verlan,

examinând în ședința de judecată publică cauza civilă intentată:
- la acțiunea reclamantului***** împotriva pârâtei *****privind desfacerea căsătoriei, și,
- la acțiunea reconvențională a reclamantei *****împotriva pârâtului*****, intervenient accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Râșcani privind determinarea locului de trai a copilului minor, încasarea pensiei de întreținere pentru copilul minor,

c o n s t a t ă:

Argumentele participanților la proces:

Reclamantul -***,** la 05.03.2024, a depus cerere de chemare în judecată împotriva pârâtei *****privind desfacerea căsătoriei încheiate între*****, IDNP ***** și *****la data de ***** înregistrată la OSC sectorul Râșcani, mun.Chișinău sub *****

În argumentarea acțiunii depuse, reclamantul a explicat că a încheiat căsătoria cu pârâta *****, la data de *****, eveniment înregistrat și trecut în registrul actelor de stare civilă al Serviciului stare civilă Râșcani, mun.Chișinău sub *****

În urma relațiilor de căsătorie, la data de*****, s-a născut un copil, *****

Invocă că, motivul adresării în judecată constă în faptul că viața în comun cu pârâta a încetat de facto. De mai bine de 14 ani, aceștia nu mai duc o gospodărie comună și locuiesc separat. Reclamantul locuiește la adresa indicată în cerere, iar pârâta locuiește la mama sa, pe adresa***** mun.Chișinău.

Se menționează că principala cauză a separării au constituit certurile frecvente, generate de neînțelegeri și de complexitatea unor probleme create artificial de către pârâtă, care au avut un impact negativ asupra stării psihice a copilului. Reclamantul a suportat această situație doar pentru binele copilului, dorind să evite traume emoționale pentru acesta.

Din cauza relațiilor deteriorate dintre părți, care nu mai pot fi restabilite, menținerea unei familii unite și armonioase nu mai este posibilă. Continuarea formală a căsătoriei ar afecta în mod negativ echilibrul emoțional atât al părinților, cât și al copilului. La acest moment, familia există doar din punct de vedere juridic, fără o legătură reală între soți.

De asemenea, se menționează că părțile au convenit să se prezinte împreună la notar în data de 27 iunie 2021 pentru desfacerea căsătoriei, fiind programați din timp. Inițial, pârâta și-a exprimat acordul, însă în ultimul moment s-a răzgândit, invocând că nu mai este de acord cu divorțul.

Art.37 Codul familiei prevede că, (1) Dacă soții au copii minori comuni și nu au ajuns la un acord privind întreținerea, educația și domiciliul acestora sau în lipsa acordului la divorț al unuia dintre soți, cu excepția cazurilor prevăzute la art.36 alin.(2) și a cazurilor în care căsătoria a fost desfăcută prin încheiere notarială, desfacerea căsătoriei are loc pe cale judecătorească. (2)Desfacerea căsătoriei are loc pe cale judecătorească și în cazurile cînd există acordul la divorț al ambilor soți, însă unul dintre ei refuză să se prezinte la organul stare civilă pentru soluționarea problemei.(3)Instanța judecătorească va desface căsătoria dacă va constata că conviețuirea soților și păstrarea familiei în continuare sînt imposibile.

Având în vedere faptul că conviețuirea soților împreună este imposibilă, consideră a fi inutil acordarea termenului de împăcare prevăzut la art.37 alin.4 Codul familiei. Declară că nu dorește să fie acordat termen de împăcare.

Reieșind din cele enunțate mai sus, bazându-se pe prevederile art.35-38 Codul familiei, art.art. 166, 167, 460 alin.(l) lit.h) CPC RM, solicită admiterea acțiunii.

În cadrul ședințelor de judecată, reclamantul *****, a susținut acțiunea în sensul formulat și a solicitat admiterea acesteia, reiterându-și argumentele expuse în scris. Cât privește acțiunea reconvențională este de acord cu determinarea locului de trai a copilului cu mama și este de acord să achite pensia de întreținere a copilului minor în sumă de 3000 lei lunar.

Pârâta - *****reprezentată de avocatul Grișina Lada, **a depus o acțiune reconvențională,** prin care solicită încasarea de la pârâtul*****, în beneficiul reclamantei ***** pensia de întreținere pentru copilul minor*****, născută la data de***** în cuantum de 3500 lei lunar, începând cu data depunerii cererii de chemare în judecată; determinarea domiciliului copilului minor*****, născută la data de***** cu mama – ***** încasarea de la pârâtul*****, în folosul reclamantei ***** a cheltuielile de judecată conform bonurilor de plată anexate.

În argumentarea poziției sale procesuale, *****a invocat următoarele: în fapt, *****a fost căsătorită cu*****, căsătoria fiind înregistrată la Serviciul Stare Civilă Rîșcani, mun. Chișinău, la data de 27 ianuarie 2001, conform actului de căsătorie seria *****

Mai menționează că, în timpul căsătoriei, s-a născut o fiică – ***** născută la data de***** fapt înregistrat la Oficiul Stării Civile, sectorul Rîșcani, sub ***** conform certificatului de naștere seria *****

Indică că,***** a oferit, periodic, sume de bani pentru întreținerea copilului minor, însă începând cu anul 2023, a încetat să manifeste grijă și interes față de copil, refuzând să contribuie material la întreținerea și îngrijirea acestuia. Deși venitul său permanent nu este cunoscut cu exactitate, se cunoaște că acesta realizează venituri.

Explică că, din anul 2021, familia s-a separat de facto, iar *****a fost nevoită să locuiască împreună cu mama sa. În anul 2024, reclamanta, împreună cu fiica, a avut nevoie să se întoarcă în bunul imobil comun, situat în mun.Chișinău,*****

Reclamanta menționează că dorește să asigure fiicei o educație adecvată și o atmosferă favorabilă dezvoltării psiho-sociale, indicând că minorul nu trebuie să crească într-un mediu familial marcat de violență psihologică. Se menționează că pârâtul locuiește împreună cu o altă femeie, motiv pentru care se solicită stabilirea domiciliului copilului minor împreună cu mama – *****

Pentru a nu leza dreptul copilului minor la o întreținere lunară corespunzătoare, ținând cont de vârsta și necesitățile acestuia, se impune încasarea de la*****, în beneficiul ***** a unei pensii de întreținere în sumă fixă, în lei, lunar.

În drept, art.12 din Codul familiei prevede obligația de întreținere dintre părinți și copii.

Conform art.74 Codul familiei, părinții sînt obligați să-și întrețină copiii minori și copiii majori inapți de muncă care necesită sprijin material. Modul de plată a pensiei de întreținere se determină în baza unui contract încheiat între părinți sau între părinți și copilul major inapt de muncă.

În corespundere cu art.92 Codul familiei, contractul privind mărimea, condițiile și modul de plată a pensiei de întreținere poate fi încheiat între persoana care datorează întreținere (debitorul întreținerii) și persoana care are dreptul la întreținere (creditorul întreținerii).

Potrivit prevederilor art.5 Hotărîrii Plenului CSJ nr.4 privind practica judiciară de soluționare de către instanțele judecătorești a cauzelor referitoare la încasarea pensiei de întreținere pentru copii și alți membri ai familiei, la încasarea pensiei de întreținere într-o sumă bănească fixă, trebuie să țină cont de starea materială și familială a părților și de alte circumstanțe importante, după cum ar fi informația eliberată de Biroul Național de Statistică cu privire la valoarea minimului de existență pentru un copil.

Totodată, la stabilirea cuantumului pensiei de întreținere pentru copilul minor, urmează să se țină cont de sintagma din art.18 alin.(l) Legea privind drepturile copilului nr.338 din 15 decembrie 1994, care prevede că ambii părinți, în egală măsură, sau persoanele subrogatorii legale poartă răspunderea principală pentru dezvoltarea fizică, intelectuală, spirituală și socială a copilului, ținînd cont în primul rând de interesele acestuia.

Art.18 alin.(l) al Convenției internaționale din 20.11.1989 cu privire la drepturile copilului, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, prevede că statele părți vor depune eforturi pentru asigurarea recunoașterii principiului potrivit căruia ambii părinți au o răspundere comună pentru creșterea și dezvoltarea copilului. Situație de acest fel este reglementată și în art.27 alin.(2) din Convenție, care prevede că părinților și oricăror altor persoane care au în grijă un copil le revine în primul rând responsabilitatea de a asigura, în limita posibilităților și a mijloacelor lor financiare, condițiile de viață necesare dezvoltării copilului.

Astfel, reglementările menționate arată că, conform legislației, ambii părinți au datoria de a compensa cheltuielile pentru întreținerea copilului minor.

Potrivit hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.4 din 15.04.2013 „Cu privire la practica judiciară de soluționare de către instanțele judecătorești a cauzelor referitoare la încasarea pensiei de întreținere pentru copii și alți membri ai familiei”, încasarea pensiei de întreținere pentru copilul minor într-o cotă stabilită de dispozițiile art.75 Codul familiei, din care rezultă că pensia de întreținere pentru copilul minor se încasează din salariu și/sau din alte venituri ale pârâtului, încasarea pensiei de întreținere pentru copilul minor sub forma unei cote din salariu și/sau alte venituri poate avea loc numai în cazul în care pîrîtul este angajat în câmpul muncii, având un loc de muncă de bază și, după caz, altul ocupat prin cumul, dispune de un salariu stabil și/sau alte venituri, cu prezentarea actelor ce confirmă mărimea salariului și/sau alte venituri ale sale.

În acest context, prevederile art.76 alin.(1) Codul familiei stipulează în mod expres că: în cazurile când părintele care datorează întreținere copilului său are un salariu și /sau alte venituri neregulate sau fluctuabile ori primește salariu și/sau alte venituri, total sau parțial, în natură, ori nu are un salariu și/sau alte venituri, precum și în alte cazuri când, din anumite motive, încasarea pensiei de întreținere, sub forma unei cote din salariu și/sau alte venituri, este imposibilă, dificilă sau lezează substanțial interesele uneia dintre părți, instanța judecătorească poate să stabilească cuantumul pensiei de întreținere într-o sumă bănească fixă plătită lunar sau, concomitent, într-o sumă bănească fixă și sub forma unei cote din salariu și/sau alte venituri conform art.75 Codul familiei.

Cuantumul sumei băneşti fixe încasate se determină de instanța judecătorească, ținîndu-se cont de starea materială și familială a părților, de alte circumstanțe importante și păstrîndu-se, dacă este posibil, nivelul anterior de asigurare materială a copilului.

Deși este destinată a satisface, în primul rând, nevoile alimentare ale copilului, obligația legală de întreținere a copilului, este mult mai complexă decât o simplă îndatorire alimentară, pentru că are menirea de a procura celui îndreptățit, resursele necesare împlinirii și a altor trebuințe, precum cele privind asigurarea unei instruiri corespunzătoare, a unei locuințe, a tratamentelor medicale. In asemenea condiții consideră că suma de 3500 lei este rezonabilă pentru a acoperi proporțional cheltuielile de întreținere a copilului.

În conformitatea cu datele statistice Biroul Național de Statistică al RM în baza Hotărîrii Guvernului *****din 30.04.2013 valoarea minimului de existent pentru un copil în vârstă de 7-17 ani constituie 3542,1 lei (*****din 29.04.2024).

Urmează a fi reținut că suma sus menționate constituie minimul de existență pentru un copil, însă această sumă nu constituie și un maximum, părinții având obligația asigurării unui trai decent pentru copil.

Ținând cont de cele expuse mai sus, conducându-se de prevederile art.art.17, 33-38, 75-76 din Codul familiei, în conformitate cu art.art.5-7, 39, 166, 167 din Codul de procedura civilă, solicită admiterea acțiunii reconvenționale.

În cadrul ședințelor judecătorești, *****și reprezentantul acesteia, avocata Grișina Lada, împuternicită în baza mandatului avocațial seria MA *****din 31.07.2024, au recunoscut acțiunea depusă de***** privind desfacerea căsătoriei și au solicitat admiterea acțiunii reconvenționale, reiterându-și argumentele expuse în scris.

Intervenientul accesoriu – Direcția pentru protecția drepturilor copilului sectorul Râșcani, fiind citată legal, ce se confirmă prin avizul poștal de recepție DS***** înmânat destinatarului, în ședința de judecată nu s-a prezentat; a prezentat instanței de judecată avizul privind examinarea condițiilor de trai ale cetățeanului ********** din 30.01.2025, prin care Comisia pentru protecția copilului din cadrul Direcției pentru protecția drepturilor copilului sectorul Râșcani constată că cet.*****dispune de condiții favorabile pentru creșterea și educarea copilului ***** la fel a solicitat examinarea cauzei în lipsa reprezentantului său.

Aprecierea instanței:

Examinând acțiunea reclamantului***** și acțiunea reconvențională a reclamantei *****ascultând explicațiile ambelor părți, cercetând probele administrate la dosar în ansamblul şi interconexiunea lor în coraport cu normele legale aplicabile, instanța de judecată a ajuns la concluzia că acțiunile înaintate sunt întemeiate, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art.118 alin.(1) și (3) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanțele care au importantă pentru soluționarea justă a cauzei sânt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretențiile şi obiecțiile părților şi ale altor participanți la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Conform art.121 și art.122 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanță, importante pentru

soluţionarea justă a cazului. Circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.

În conformitate cu art.130 alin.(1)-(4), art.240 alin.(1) și (3) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Niciun fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluționarea cauzei.

Cercetarea stării de fapt denotă următoarele: reclamantul***** și pârâta ***** ***** au încheiat căsătoria la **********

Din această căsătorie, la*****, s-a născut un copil, *****

Și reclamanta*****, și pârâta *****au comunicat asupra necesității desfacerii căsătoriei, confirmând că nu este necesară acordarea termenului de împăcare.

La fel, între părți nu există litigiu în partea referitoare la determinarea domiciliului copilului, ambii consideră că domiciliului copilului trebuie să fie stabilit cu mama.

Din revendicările formulate de către reclamant este litigioasă doar pretenția cu privire la cuantumul pensiei pentru întreținerea copilului minor: reclamanta,********** solicitând încasarea cu titlu de pensie pentru întreținerea copilului minor suma de 3500 lei.

Conform art.48 alin.(2) din Constituția Republicii Moldova, familia se întemeiază pe căsătoria liber consimțită între bărbat și femeie, pe egalitatea lor în drepturi și pe dreptul și îndatorirea părinților de a asigura creșterea, educația și instruirea copiilor.

Potrivit art.2 alin.(3) din Codul familiei, relațiile familiale sunt reglementate în conformitate cu următoarele principii: monogamie, căsătorie liber consimțită între bărbat și femeie, egalitate în drepturi a soților în familie, sprijin reciproc moral și material, fidelitate conjugală, prioritate a educației copilului în familie, manifestare a grijii pentru întreținerea, educația și apărarea drepturilor și intereselor membrilor minori și ale celor inapți de muncă ai familiei, soluționare, pe cale amiabilă, a tuturor problemelor vieții familiale, inadmisibilitate a amestecului deliberat în relațiile familiale, liber acces la apărarea, pe cale judecătorească, a drepturilor și intereselor legitime ale membrilor familiei.

În acest sens, instanța de judecată accentuează că în condițiile nerespectării acestor principii, soții dispun de oportunitatea desființării căsătoriei în temeiurile și condițiile statuate de Codul familiei, drept care nu poate fi limitat sub nici o condiție.

Potrivit prevederilor art.33 alin.(2) Codul familiei, căsătoria poate înceta prin divorț (desfacere), în baza cererii unuia sau a ambilor soți ori a tutorelui soţului declarat incapabil.

Conform prevederilor art.37 alin.(3) Codul familiei, instanța judecătorească va desface căsătoria dacă va constata că, conviețuirea soților și păstrarea familiei în continuare sânt imposibile.

În sensul legislației în vigoare, care reglementează normele familiale, divorțul presupune desfacerea căsătoriei printr-o hotărâre judecătorească, la cererea oricăruia dintre soți, atunci când continuarea acesteia a devenit imposibilă pentru cel care cere desfacerea căsătoriei sau într-un sens mai larg, când unul dintre soți, efectiv, nu mai dorește continuarea acesteia.

Având în vedere principiul libertății căsătoriei, potrivit căruia încheierea căsătoriei este expresia liberei voințe a soților în acest sens se implică și principiul libertății divorțului, ceea ce înseamnă că voința soților, manifestată în sensul desfacerii căsătoriei, nu poate fi ignorată.

Aceste circumstanțe aduc explicație asupra faptului, de ce numai manifestarea de voință a unuia sau a ambilor soți poate declanșa acțiunea de divorț.

Pornind de la norma menționată în raport cu poziția expusă de către reclamant în cererea de chemare în judecată și de către pârât, instanța de judecată a stabilit că pe parcursul căsniciei, relațiile dintre soții***** și *****s-au deteriorat, motiv din care în relația acestora nu mai există afecțiunea și respectul reciproc ce constituie fundamentul unei căsătorii, astfel că nu mai există posibilitatea reluării relațiilor de familie.

Prin urmare, instanța consideră că conviețuirea părților în calitate de soți și păstrarea familiei acestora în continuare sunt imposibile, ținând cont că ambii soți s-au expus asupra faptului că au fost epuizate toate modalitățile de menținere a căsniciei, motiv pentru care desfacerea căsătoriei se impune ca o necesitate. Or, căsătoria se întemeiază pe consimțirea liberă a soților, pe grija și afecțiune reciprocă.

În aceste condiții este necesar de subliniat că căsătoria este o uniune liber consimțită și nici o persoană nu poate fi impusă să încheie sau să păstreze o căsătorie împotriva voinței sale. Or, dreptul la viață privată și de familie presupune atât dreptul de a încheia o căsătorie, cât și dreptul de a o desface.

Ținând cont de circumstanțele de fapt constatate în raport cu normele de drept sus-enunțate, instanța ajunge la concluzia că între părțile litigante nu mai există relații de familie, raporturile dintre soți sunt iremediabil deteriorate, iar continuarea căsătoriei nu mai este posibilă, motiv pentru care, instanța de judecată va admite acțiunea reclamantului și va desface căsătoria încheiată între soții***** și **********la data de ***** înregistrată de către OSC Râșcani mun.Chișinău prin actul de căsătorie *****

Potrivit art.62 alin.(1) și (3) Codul familiei, drepturile părinților nu pot fi exercitate contrar intereselor copilului lor. Părinții nu pot prejudicia sănătatea fizică și psihică a copilului. Toate problemele privind educația și instruirea copilului se soluționează de către părinți de comun acord, ținându-se cont de interesele și de părerea copilului.

Reieșind din dispozițiile art.63 alin.(1-3) Codul familiei, în cazul când părinții locuiesc separat, domiciliul copilului care nu a atins vârsta de 14 ani se determină prin acordul părinților. Dacă un atare acord lipsește, domiciliul minorului se stabilește de către instanța judecătorească, ținându-se cont de interesele și părerea copilului. În acest caz, instanța judecătorească va lua în considerare atașamentul copilului față de fiecare dintre părinți, față de frați și surori, vârsta copilului, calitățile morale ale părinților, relațiile existente între fiecare părinte și copil, posibilitățile părinților de a crea condiții adecvate pentru educația și dezvoltare copilului (îndeletnicirile și regimul de lucru, condițiile de trai etc.). La determinarea copilului minor, instanța judecătorească va cere și avizul autorității tutelare în a cărei rază teritorială se află domiciliul fiecărei dintre părinți.

Prin prisma art.64 alin.(1) Codul familiei, părintele care locuiește împreună cu copilul nu are dreptul să împiedice contactul dintre copil și celălalt părinte care locuiește separat, cu excepția cazurilor când comportamentul acestuia din urmă este în detrimentul intereselor copilului sau prezintă pericol pentru starea lui fizică și psihică.

Totodată, conform art.9 alin.(1) și (3) din Convenția internațională cu privire la drepturile copilului adoptată la New York la 20 noiembrie 1989, statele părți vor veghea ca nici un copil să nu fie separat de părinții săi împotriva voinței lor, cu excepția situației în care autoritățile competente decid, sub rezerva revizuirii judiciare și în conformitate cu legile și procedurile aplicabile, că această separare este necesară în interesul superior al copilului. Statele părți vor respecta dreptul copilului care a fost separat de ambii părinți sau de unul dintre ei de a întreține

relații personale și contacte directe cu cei doi părinți ai săi, în mod regulat, exceptând cazul în care acest lucru contravine interesului suprem al copilului.

La fel, art.18 alin.(1) din Convenția sus-menționată prevede că, statele părți vor depune eforturi pentru asigurarea recunoașterii principiului potrivit căruia ambii părinți au responsabilități comune pentru creșterea și dezvoltarea copilului. Părinții sau, după caz, reprezentanții săi legali sunt principalii responsabili de creșterea și dezvoltarea copilului. Aceștia trebuie să acționeze, în primul rând în interesul suprem al copilului.

Interesul superior al copilului este singurul criteriu după care instanța se călăuzește pentru a decide cu privire la exercitarea drepturilor părintești. Pentru a-l determina trebuie să se țină seama de întregul complex de împrejurări menite să asigure copilului o dezvoltare fizică, morală și intelectuală armonioasă, interesând nu numai posibilitățile materiale ale părinților ci și vârsta copilului, comportarea părinților înainte de separare, gradul de atașament și preocupare pe care l-au manifestat față de copil, precum și legăturile afective ce s-au stabilit între părinți și copil, între copil și alți membri ai familiei extinse.

Reieșind din conținutul normei art.63 Codul familiei, cât și jurisprudența națională, la identificarea interesului copilului minor, în cazul stabilirii domiciliului la unul dintre părinți după divorț, urmează a fi luate în considerația următoarele criterii: vârsta copilului, posibilitățile părinților de a asigura o bună dezvoltare fizică, intelectuală și morală; atașamentul părinților față de minor, precum și a minorului față de părinți; grija manifestată de părinți față de copil în timpul conviețuirii și după despărțire.

Potrivit avizului întocmit de Direcția pentru protecția drepturilor copilului sectorul Râșcani ***** din 30.01.2025 se constată că, reprezentanții Direcției au efectuat o vizită la domiciliul mamei din mun.Chișinău, ***** unde s-a constatat că *****dispune de condiții favorabile pentru creșterea și dezvoltarea copilului.

Referitor la atașamentul părinților față de copil, e de reținut că tatăl și mama sunt figuri importante de atașament, care au rol decisiv în dezvoltarea emoțională și socială a copilului, atât timp cât calitatea interacțiunilor lor va condiționa calitatea relațiilor sociale. Interesul superior al copilului reclamă menținerea acestuia cât mai mult timp într-un mediu familial normal și echilibrat în prezența ambilor părinți pentru că riscul ruperii echilibrului sufletesc al acestuia este foarte mare odată cu încredințarea sa unuia sau altuia dintre părinți, de aceea după separarea părinților menținerea și încurajarea relației copilului cu părintele cu care minorul nu locuiește în mod statornic, devine vitală pentru dezvoltarea sa morală normală. Interesul superior al copilului, în general, este legat de posibilitatea de a putea accesa nelimitat pe ambii părinți pentru a putea dezvolta relații echilibrate și armonioase cu ambii părinți. Relațiile personale trebuie să se realizeze neîngrădit, restrângerea acestora fiind necesară numai în condiții deosebite pentru protejarea copilului.

Prin urmare, reieșind din cumul probelor administrate și cercetate în ședința de judecată, dar și având în vedere solicitarea mamei și lipsa unui dezacord al tatălui în cursul judecării cauzei, instanța de judecată concluzionează că domiciliul copilului minor ********** urmează a fi stabilit cu mama acestuia.

Conform art.58 Codul familiei, părinţii au drepturi şi obligaţii egale faţă de copii, indiferent de faptul dacă copiii sînt născuţi în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinţii sau separat. Drepturile şi obligaţiile părinţilor, cu excepţiile prevăzute de prezentul cod, încetează din momentul atingerii majoratului sau obţinerii capacităţii depline de exerciţiu de către copil.

Conform dispozițiilor art.74 din Codul familiei, părinţii sunt obligaţi să-şi întreţină copiii minori şi copiii majori inapţi de muncă care necesită sprijin material. Modul de plată a pensiei de întreţinere se determină în baza unui contract încheiat între părinți sau între părinţi şi copilul major inapt de muncă. Dacă lipseşte un atare contract şi părinţii nu participă la întreţinerea copiilor, pensia de întreţinere se încasează pe cale judecătorească, la cererea unuia dintre părinţi, a tutorelui copilului sau a autorităţii tutelare.

Instanța de judecată a constatat că între părțile la proces nu există un acord referitor la întreținerea copilului minor, fapt ce determină ca instanța de judecată să stabilească cuantumul pensiei pentru întreținerea copilului minor, *****

Este de menționat că părinţii sunt obligaţi să-şi întreţină copiii minori. Această obligaţie ocupă, prin finalitatea sa, un loc central în cadrul raporturilor patrimoniale dintre părinţi şi copii, întrucât ea a fost instituită în special pentru a asigura bune condiţii materiale de creştere şi de educare a minorilor. Obligaţia de întreţinere a copiilor minori de către părinţi este o obligaţie primordială a membrilor de familie între care pot exista anumite raporturi de întreţinere. Dacă întreţinerea nu se plăteşte în mod benevol şi nici nu există un contract privind plata întreţinerii pentru copii, pensia de întreţinere se încasează în baza unei hotărâri judecătoreşti. În temeiul acesteia, debitorii obligaţiei de întreţinere vor fi obligaţi să ofere copiilor întreținerea necesară.

Totodată, la soluționarea litigiilor cu privire la încasarea pensiei de întreținere a minorului, instanţele de judecată urmează a ţine cont de principiul interesului superior al copilului, consacrat la art.9 din Convenţia cu privire la drepturile copilului, la care Republica Moldova este parte, de menținerea echilibrului drepturilor ambilor părinţi care nu se află în relaţie de căsătorie, precum şi de proporționalitatea cuantumului pensiei de întreţinere pentru fiecare copil în parte.

Potrivit art.76 Codul familiei, în cazurile cînd părintele care datorează întreţinere copilului său are un salariu şi/sau alte venituri neregulate sau fluctuabile ori primeşte salariu şi/sau alte venituri, total sau parţial, în natură, ori nu are un salariu şi/sau alte venituri, precum şi în alte cazuri cînd, din anumite motive, încasarea pensiei de întreţinere, sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri, este imposibilă, dificilă sau lezează substanțială interesele uneia dintre părţi, instanţa judecătorească poate să stabilească cuantumul pensiei de întreţinere într-o sumă bănească fixă plătită lunar sau, concomitent, într-o sumă bănească fixă şi sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri conform art.75. Cuantumul sumei băneşti fixe încasate în conformitate cu alin.(1) se determină de instanţa judecătorească, ţinîndu-se cont de starea materială şi familială a părţilor, de alte circumstanţe importante şi păstrîndu-se, dacă este posibil, nivelul anterior de asigurare materială a copilului.

Potrivit dispozițiilor art.118 alin.(1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Contrar acestei norme, reclamanta nu a prezentat probe în confirmarea pretenției formulate privind încasarea pensiei de întreține în sumă de 3500 lei.

Potrivit informației Biroul Național de Statistică cu privire la valoarea minimului de existență pentru un copil de vârsta corespunzătoare, minimul de existență pentru un copil în vărsta de 7-17 ani constituie 3542,1 lei (*****din 29.04.2024, respectiva obligația revenind ambilor părinți.

Totuși, reeșind din interesul superior al copilului și ținând cont de faptul că***** este de acord să achite cu titlu de pensie de întreținere suma de 3000 lei, care va fi încasată de instanță cu titlu de pensie pentru întreținerea copilului minor, ceea ce va reprezenta un just echilibru dintre interesele copilului minor, care trebuie să prevaleze și interesele patrimoniale ale tatălui

copilului. Prin urmare, instanța de judecată va admite partial cerința reclamantei privind încasarea pensiei de întreține în sumă de 3000 lei.

În conformitate cu prevederile art.art.87 alin.(1) lit.c), 94, 238-241 din Codul de procedură civilă al Republicii Moldova, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e :

Se admite acțiunea reclamantului***** împotriva pârâtei *****privind desfacerea căsătoriei.

Se desface căsătoria încheiată la ***** între***** și*****de către OSC sectorul Rîșcani, mun.Chișinău, actul de căsătorie *****

La eliberarea certificatului de divorţ se încasează taxa de stat de la***** și *****în mărime de 500% din cota procentuală fixă în unităţi convenţionale, adică câte 100 lei de la fiecare.

Copia hotărârii cu privire la desfacerea căsătoriei, în termen de 3 zile de la rămânerea definitivă, se transmite Serviciului stare civilă mun.Chişinău.

Se admite parțial acțiunea reconvențională a reclamantei *****împotriva pârâtului*****, intervenient accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Râșcani privind determinarea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei de întreținere pentru copilul minor.

Se stabilește domiciliul copilului minor **********, născut la*****, cu mama *****

Se încasează de la*****, IDNP ***** în folosul *****, IDNP *****pensia pentru întreținerea copilului minor ***** născută la***** în mărime de 3 000 lei(trei mii) lei, lunar, începând cu data de 31.07.2024 şi până la atingerea majoratului copilului minor.

Prezenta hotărâre judecătorească în partea încasării pensiei de întreținere pentru copilul minor, se execută imediat.

Se încasează de la*****, IDNP ***** în venitul bugetului de stat suma de 1489(o mie patru sute optzeci nouă) lei 96 bani cu titlu de taxa de stat.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Judecător Liudmila Holevițcaia